

ملکیت های دولتی و شخصی چگونه و وسیله

چه کسانی چپاول گردید؟؟؟

(۱)

استاد (صبح)

آنانکه با هزاران تذویر و ریا قصرها بنیاد نهاده اند، باید بدانند کسانی که فیل از اینان با ریختن خون هزاران انسان به مکننت رسیدند چه شدند؟ و مگر از آنان اثری است؟، و مطمئن باشید که شما نیز یابنده نخواهید بود.

آن قصرکه جمشید در او جام گرفت

آهو بچه کرد و شیر آرام گرفت

بهرام که گور میگرفتی همه عمر

دیدی که چگونه گور بهرام گرفت.

باید بفهمید! کسی با خود در قبرستان هیچ چیزی نمی برد (کفن جیب ندارد) و به قول معروف خوشبخت با

کفن و بدبخت بی کفن میرود و همان طوری که دیدید یاران و شریکهای تنظیمی و پیدا و پناه تان چون:

یرهان الدین ربانی، احمد شاه مسعود، قسیم فهیم، مولوی نبی، یونس خالص، حاجی قدیر، جنرال داوود،

رسول پهلوان و غفار پهلوان، سید مصطفی کاظمی، احمدولی و حشمت کرزی . . . با خود چه بردند؟؟؟ و

بیش ازین دفتر اعمال خود را سیاه تر و به جرم و جنایت خود نیافزایید. و اگر شما چپاولگران به روز آخرت

و به بازپرسی الهی ایمان دارید و به دربار رب العالمین توبه نمایید و بدانید که خداوند بخشاینده و مهربان

است.

فساد در کشور ما دوشادوش دولت کزری و حاکمیت تفنگداران به پیش رفته است، تاثیر جنگ های خانمانسوز و گماشتن انسانهای بی بند و بار و استفاده جو مخصوصا در سالهای چور و چپاول کشور وسیله افراد تنظیمی و بیسواد باعث شد تا این پدیده شوم، دولت و جامعه جهانی را به تهدید مواجه سازد. بدون شك وارد کردن ضربات کوبنده و پیهم فساد و اختلاس بر سیاستهای دولت، باعث از بین رفتن منافع ملی گردیده و حاکمیت را به نابودی و گمراهی کشاند.

آنچه وضعیت عمومی جامعه سیاسی و اجتماعی را در ساحه مخوف و سوزنده تحت شعاع خویش قرار داده و میدهد یکی فساد اداری و دیگر بیروکراسی و چپاولگری است. رشوت گیری بسیار پیشرفته در دولت کنونی و تقرری سهمیه بندی شده تنظیمی از یکسو، بقدرت رسیدن و سهیم ساختن افراد غیر مسلکی و تنظیمی در دستگاه دولتی از جانب دیگر، در امر انحراف دادن اصولیت، رکود و کار شکنی ها زمینه سازی خوبی در امر گسترش و بروز فساد اداری و چپاولگری بیشمار وسیله وند گیران احزاب افراطی تنظیم ها بشمار میرود.

مردمی که طی این مدت در آتش خون و نفاق، دار و ندارشان را از دست داده اند، دیگر نمی توانند بدبختی های بیروکراسی و فساد اداری و زورگیری را به دوش آگنده از خون خویش تحمل کنند. ملت مظلوم باید بداند که اعمال آنعده عناصر استفاده جو که کوچکترین پابندی به هیچ قوانین بجز منافع خودشان ندارند، قابل عفو و بخشش نبوده و نخواهند بود و شاید فراموش کنند که سازندگان فساد اداری هرگز بخاطر نمی آورند تا مدت طولانی به اعمال بنیادگرایانه و خائنه برخلاف اتحاد ملی، عسل زهرآلودی را وابسته به در گلو فرو برند. تاریخ این دوره که بیانگر اعمال و کردار انسانهاست، آینه وار بروی عملکرد های انسانی قضاوت خواهد کرد و کتمان جای هیچ خاین ملی را بدون چالش نخواهد گذاشت.

کسانیکه فساد اداری و چپاولگری را براه می اندازند و یا زمینه های مختلف را در این جهت مساعد میسازند دشمنان مخفی و آشکار آرمان ملی و انسانی ملت ماست. فساد اداری و زورگیری ناشی از سوء استفاده از قدرت دولتی است که در قدم نخست همیاران تنظیمی و دوستان خانوادگی را در شعاع قدرت شریک می سازند و بعداً بنام های بازسازی و نوسازی به دستبرد داری های عامه متوسل میگرددند.

بیش از یک دهه از عمر اداره فعلی و موجودیت نیروهای خارجی میگذرد، اما مردم هنوز هم در سایه تفنگ، فساد، چور و چپاولگری، استبداد و آدمکشی جنگسالاران بسر برده و زندگی برای مردم فقیر شکنجه بار و دردناک است. فقط تفاوت آنان با یک دهه قبل اینست که ریش و پکول و بعضی از کلمات مانند «دموکراسی»، «انتخابات» و غیره را نیز یاد گرفته اند و با آن بازی می کنند. قوماندانها و جنگ سالاران غارتگر و آدمکش از راه رذالت و چپاول و فساد و قاچاق مواد مخدر به میلیونرها مبدل شده اند.

طی دوازده سال گذشته یعنی از سال ۲۰۰۲ تا سال ۲۰۱۴ میلادی، جامعه جهانی یکصد میلیارد دالر را در جریان نشست های جهانی برای تامین امنیت و بازسازی کشور وعده و پرداخته اند. این پول ها در کنفرانس بن، کنفرانس توکیو، کنفرانس برلین، کنفرانس لندن، کنفرانس رم، کنفرانس پاریس، کنفرانس هاگ، کنفرانس لندن، کنفرانس کابل، کنفرانس لیبون که البته باید کنفرانس بن دوم و نشست توکیو را نیز به این کنفرانسها

اضافه کنیم تعهد و تادیه گردیده و اما این یکصد میلیارد دالر کمک جامعه جهانی طی این سال ها در کجا مصرف شده است؟ این مبلغ گزاف چقدر باعث رشد و بالندگی اقتصاد کشور گردیده است؟ چند درصد از این کمکها صرف بهبود شرایط زندگی مردم عادی و چه میزان در حسابهای شخصی سران جنگ و تفنگ و زورداران تنظیمی و دولتی واریز شده است؟.

و اکنون بیش از چهل کشور در وطن حضور فزینی دارند. اما متاسفانه و سوگمندانه مردم مظلوم ما قربانی امیال و هوسهای گوناگون افراد و گروههای مختلف تنظیمی، دولتی و نظامی شده اند، بدون اینکه در زندگی سراسر پریشانی و مشقت بار آنها تغییر مثبتی صورت گیرد. منتها هرگاه که جنگ بر سرمنافع و به دست آوردن قدرت صورت می گیرد کسانی که بیش از همه ضرر می کنند و قربانی می شوند، مردم هستند که در کوران حوادث همواره باید تاوان خود خواهیها و قدرت طلبی های مستی معامله گر و اجنبی پرست را بپردازند.

مردم که با صدها مشکل روزگار می گذرانند، نگران این هستند که با تداوم نا امنی ها، مانند حادثه پغمان، تفنگ کشی در خیمه لویه جرگه در سالروز کشته شدن مسعود و زورگویی و قدرت طلبی بعد از انتخابات، خدای ناخواسته جان و ناموس شان بی رحمانه در مقابل هوسهای قدرت طلبانه جنگ سالاران به خطر افتد. هنوز قاچاق مواد مخدر، معادن، انبارهای اسلحه، چور و چپا ول سرمایه های دولتی و شخصی، رشوت و رشوت ستانی، قتل و جنایت های تکان دهنده، دزدی و اختلاس، خویش خوری و قوم پرستی، غصب زمینهای دولتی و املاک شخصی . . . در کشور بیداد می کند و هنوز سران گروههای اوباش و چپاولگر با تفنگ و ماشیندار در شهر کابل بر مردم ظلم روا میدارند. کجاست دولت، قانون، نیروهای مسلح و نیروهای شر انداز آیساف؟؟؟ تا ملت را ازین بدبختی و تباهی نجات بدهند.

غصب زمین و احداث بی رویه خانه ها و بلند منزل ها توسط افراد زورمند، به یکی از معضلات بزرگ در کشور تبدیل شده است. خلیلی معاون رییس جمهوری میگوید: مافیای زمین مانند یک غده سرطانی در همه جا ریشه دوانده اند و در حال بلعیدن و غصب زمین می باشند. تا زمانی که از سوی وزارت امور شهرسازی و شهرداری ها در همکاری با نهادهای ذیدخل، با مافیای زمین برخورد جدی و قاطعانه صورت نگیرد، شهرهای افغانستان به صورت اساسی و زیربنایی توسعه نخواهند یافت. اشخاص و نهادهایی که در غصب زمین دخیل اند باید از سوی ارگان های مربوطه شناسایی و به مردم و دولت معرفی شوند. مسوولین باید مشخص نمایند در شناسایی غاصبین کی ها مانع ایجاد می کنند، از طرف کدام مرجع همکاری نمی شود و چرا غصب زمین هر روز جریان دارد و هیچ گاه جلوگیری نتوانسته اید؛ باید اعلام شود پشت این گونه قضایا کی ها هستند؛ اگر دولت است باید اصلاح کند، اگر ادارات ذیدخل است باید روشن شود و اگر مافیا مستقل به این حد توانایی دارند نیز باید روشن شود.

ساخت و ساز بی رویه بلند منزل ها، ترافیک و تراکم بی رویه وسایل نقلیه و همچنین موجودیت زباله و کثافات در سطح شهر را نیز، از جمله معضلات و مشکلات شهری عنوان نمود. آثار و پیامدهای منفی این معضلات، علاوه بر تاثیرات نامطلوب در وضعیت آلودگی زیست محیطی و افزایش بیماری صحتی و

فشارهای روحی و روانی حیات جمعی را نیز تهدید می نماید. اگر وضعیت آلودگی محیط زیستی جدی گرفته نشود و این آلودگی ها ادامه پیدا نماید، در آینده نزدیک ما شاهد فاجعه انسانی بزرگی در شهرهای کلان کشور به خصوص شهر کابل خواهیم بود. باید خدمات شهری به طور یکسان به همه شهروندان ارائه گردد؛ در غیر این صورت باعث ایجاد تبعیض میان شهروندان گردیده که خود این مساله مولد فرهنگ خشونت در میان مردم خواهد بود. ما بر این باوریم که تطبیق ماستر پلان های شهری می تواند نقش موثری را در کاهش مشکلات و بهبود وضعیت شهرنشینی در کشور داشته باشد.

غصب زمینهای شخصی و دولتی یکی از چالشهایی است که حکومت فعلی با آن درگیر می باشد. مجموع زمینهای غصب شده در سیزده ولایت نزدیک به ۱,۵ میلیون جریب می باشد که برخی مسوولین درجه دوم و سوم بیشتر غاصبین را در خفا و دور از چشم مردم با ترس و لرز مقامات دولتی را نام میبرند. اما به زبانی ساده کور میداند که دلدۀ شوراست، و گروپهای مافیایی که در همین حلقه وصل اند و کمکهای خارجی را به یغما برده اند و زمین و املاک دولتی و شخصی را غصب کرده اند و نیز امروز اگر "طالب" تروریست است سالهای قبل همین ها تروریست بودند، آدم میکشند، ترور میکردند، انفجار میدادند، پل و پلچک و کلینک و شفاخانه و مکتب را انفجار و میسوختانند.

بلی! همین اشخاص و افراد هزاران هزار جریب زمین دولتی و شخصی در کابل، کندهار، هرات، ننگرهار، بلخ و کندز توسط زورمندان و جنگ سالاران غصب شده است. تنها ۴۷ هزار جریب زمین دولتی و شخصی در کابل، توسط اشخاص زورمند تصرف گردیده، که تعداد آنان غاصبین بزرگ بوده و ۱۱۴۲۶ جریب زمین را غصب نموده اند. بقیه این زمین ها در پنج ولایت دیگر غصب شده، که در آن حتی ادارات دولتی نیز شامل اند. زورمندان که در چوکات ۲۲۸ شهرک غیرقانونی و یا شهرک هایی که اسناد قانونی شان هنوز طی مراحل نشده، ۲۳۸۰۰ جریب زمین دولتی را در این شش ولایت غصب نموده اند.

از جانب دیگر مردم، شاروالی و کمیسیون بررسی غصب ملکیت های وزارت دفاع، مقصر اصلی در غصب این املاک را، احکام غیر قانونی اراکین بلند رتبه زمان حاکمیت ربانی، به شمول خودش، میدانند. ساحات آتی که مشتمل برصدها جریب زمین مربوط تاسیسات وزارت دفاع سابق بوده، در چهار طرف شهر کابل توسطه وابسته گان مقامات ارشد تنظیمی و دولتی، بر اساس احکام غیر قانونی ربانی و اراکین دولتی اش، غصب شده اند.

ساحه اول در جنوب شهر کابل، موازی اراضی ایکه محاط است از طرف شرق به تپه تاج بیک، از طرف جنوب به کوه کُرخ، از طرف شمال به افشار دارالامان و از طرف غرب به آخر دشت برچی. این ساحه، مربوط به حاجی نبی برادر کریم خلیلی معاون رییس جمهور است که قبلاً قطعه سکارد و غند توپچی در آن جابجا بود. و هر نمره آن، از ده الی بیست هزار دالر امریکایی به فروش میرسد. ساحه دوم، جنوب غرب شهر کابل، ساحه بالاتر از دشت برچی، قریب ارغندی (اخلاص مینه) که مربوطه حاجی شیر علم ابراهیمی، والی قبلی غزنی و یکی از قوماندانان ارشد سیاف است.

در این منطقه پوسته های قبلی فرقه ۱۰ و غند ۲۴ و غند تانک فرقه ۱۰ مسقر بود . این زمین از طرف جنوب به چهلتن، از طرف شرق به خواجه جم، از طرف شمال به بند قرغه و از طرف غرب به زیارت خواجه مسافر . و همچنان در این محل شهر کی دیگری نیز بنام شهرک ملا عزت اعمار گردیده و هر نمره سه بسوه یی این دو پروژه به هشت هزار دالر بفروش رسیده است. ملا عزت یکی از سران جمعیت ربانی و قوماندان قبلی فرقه بود .

ساحه سوم در شمال شهر کابل، عقب لوای بابہ جان (فرقه ۵۵) مربوط وزارت دفاع که از طرف شخصی بنام دگرجنرال عبدالرحمن، مولانای سید خیلی قوماندان شورای نظار توزیع شده و هر نمره آن، از ۱۵ الی ۲۵ هزار دالر بفروش رسیده است. ساحه چهارم ساحه گل باغ و فامیلی های ریشخور در جنوب کابل که تاسیسات دیسانت هجومی و فرقه ۱۷ ریشخور وزارت دفاع در آن مستقر بود. این ساحه که از طرف غرب محاط است به کوه کُرخ، از طرف جنوب به چهل دختران چهار آسیاب، از طرف شمال به قلعه فتح چهاردهی و از طرف شرق به خیر آباد چهار آسیاب، هر نمره آن، مبلغ ۱۰ هزار دالر بفروش رسیده است وسیله افراد با نفوذ تنظیمهای موجوده اشغال گردیده. همچنان تاسیسات تپه نادرخان و ۱۶ جریب زمین لوای راکت قرغه هم، مورد چپاول و تاراج قرار گرفته است .

ما همه شاهد، افتضاح شیرپور که محل تاریخی و قلعه نظامی بود به امر فهیم توسط بصیر سالنگی قوماندان شورای نظار و مسوول پولیس شهر کابل و ملا تاج محمد والی اسبق کابل، بودیم، این زمینها به اراکین دولتی توزیع گردید که خود باز نمودن راهی بود برای غصب املاک دولتی و زمینهای شخصی. در همان زمان ملا تاج محمد والی کابل که خود نمراتی در شیرپور گرفته بود به مطبوعات با غرور و تکبر میگفت، «که نمره های شیرپور بخاطری به اراکین دولتی و برادران تنظیمی داده شد که مردم غریب چشم انداز وزیر اکبر خان را با اعمار خانه های محقر خراب میسازند و آنها توان ساختن قصر مفشن وزیر اکبرخان را ندارند» بلی دوست خواننده! منطقه تاریخی شیرپور در مرکز شهر کابل ویران شد، خانه های آن با بولدوزر هموار و میان اعضای کابینه و افراد با نفوذ از جمله فرماندهان جهادی تقسیم گردید (نویسنده با استناد درین مورد قبلاً نوشته است) .

در شیرپور نزدیک به ۳۵۰ خانه آباد شده که از نظر مخارج و نوع معماری، در شهر کابل کم نظیر است، ولی آنگونه که دیده می شود شمار زیادی از این خانه ها برای موسسات غیر دولتی و شرکت ها به کرایه ماهانه تا ده هزار دالر داده شده است. تقسیم زمینهای این منطقه از سوی حقوق بشر و شماری دیگر از سازمان های غیر دولتی (خلاف ورزی و زورگویی) در برابر مردم خوانده شده بود. علمی وکیل در ولسی جرگه درینمورد میگفت: من به کلی گفته نواز شریف صدراعظم سابق پاکستان که گفته بود- من اردوی دوصد ساله افغانستان را از بین بردم را تایید مینمایم. نواز شریف توسط عمال خود توانست، اردوی ما را هم از لحاظ تاسیسات و هم از لحاظ کدري از بین برد. قشله های عسکری مانند شیرپور، ریشخور و غیره بر علاوه از تاسیسات وزارت دفاع، حیثیت نظامی و حیثیت تاریخی دارند که باید حفظ میشدند. هزاران بسوه از این املاک وزارت دفاع غصب شده، یک بسوه آن، به صاحب منصبان مستحق داده نشده است. این زمین ها به احکام غیر قانونی غصب شده و وزارت دفاع وقت (جنرال فهیم)، در این کار دخیل بود.

درین چپاولگری وابستگان مقامات دولتی، اعضای پارلمان و افراد صاحب نفوذ و قدرتمند، دست دارند. و متأسفانه با گذشت این مدت هنوز نیز غصب زمین هم چنان ادامه دارد. مدتی پیش در پارلمان نیز گفته شد که بیش از یک میلیون و دوصد هزار جریب زمین، غصب شده است. اما اعضای پارلمان شاید به دلیل هراسی که از قدرت مافیای زمین خوار داشتند، نتوانستند، نام های متهمان اصلی غصب زمین را افشا کنند. کرزی که خود نیز شریک همه مصایب و بدبختی مردم است تا حال مانند کارهای دیگرش که همه به معامله و مصلحت گذشت با زمین خواری نیز برخورد نکرده است. کرزی به عنوان شخص اول، مسوولیت داشت تا از ملکیت های عامه و خصوصی دفاع کند.

اما اکنون که زمامداری اش به پایان رسید، به مسوولیت قانونی خود عمل نکرد و با این کارش در پیشگاه قانون، مردم و تاریخ، مسوول است و باید جواب بدهد. غصب زمین که کار خارجی ها نیست. خارجی ها این پدیده را به افغانستان نیاورده اند. «قراردادهای» غصب زمین را هیچ مرجع خارجی با بستگان مقام های حکومتی و سیاست مداران مطرح کشور، نبسته است که کرزی به بهانه آنان مردم را فریب بدهد و اگر کرزی زمینه محاکمه یکی از زمین خواران بزرگ را فراهم می کرد، قدرت مافیای زمین، تا این حد گسترده نمی شد.

گزارشها و افشاء گری های رسانه هانشان می دهد از سال ۱۳۸۱ تا کنون، حدود ۲ میلیون جریب زمین دولتی، توسط افراد مختلف و ارگان های دولتی غصب شده است. که بیشترین زمین های غصب شده، در ولایت های کابل، بلخ، ننگرهار، قندهار و هرات بوده است. غاصبان زمین، روی زمین های غصب شده خانه های رهائشی، شهرک ها، تانک تیل ها، مارکیت ها و زمین های زراعتی ساخته اند. در یک گزارش مشاوریت ساختمانی و تخنیکی ریاست جمهوری آمده است: «بیش از ۴,۵ میلیون جریب زمین دولتی در مناطق زراعتی، دهاتی و شهری غصب شده است.» که ۲۰ درصد زمین ها در ساحات پلانی شهرهای کشور، غصب شده است که این زمین ها تأثیرات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی منفی را برای دولت به وجود آورده است. در نتیجه ی غصب زمین های دولتی، بزرگ ترین پروژه های مالی دولت با مشکلات غیرقابل

حل رو به رو شده است. در گزارش دادگاه‌ها، خارنوالی، شهرداری‌ها، ریاست قضایی دولت، اعضای شورای ملی، اعضای شورای ولایتی، مسوولان وزارت‌های انکشاف شهری، وزارت دفاع، داخله و ریاست امنیت ملی از جمله تشویق کنندگان و همکار غاصبان زمین گفته شده اند. فرماندهان مسلح، زورمندان، اعضای کابینه، ماموران، منصب داران، پولداران، برخی از نمایندگی های تجارتي و راهنماهای معاملات ملکیت های عامه را غصب کرده اند.

چپاول زمین توسط باندهای مافیایی به یکی از مشکلات جدی در جامعه ما مبدل گشته است. تفنگداران و جنگسالاران با حيله و نیرنگ های مختلف زمین های مردم و یا هم زمین های دولتی را به قبضه شان درآورده اند. اینان بالای زمین های غصب شده شهرک میسازند و یا آنرا نمره نموده به قیمت هنگفت بالای مردم به فروش میرسانند. غصب زمین در سراسر افغانستان بارها باعث درگیری های خشونت بار نیز گردیده است.

اکثر قوماندانان و سران به اصطلاح جهادی در راس مافیای زمین در کشور قرار دارند و اینان این زمین ها را ثمره جهاد خوانده برای خود حلال میدانند. زمانی یوسف پشتون وزیر شهرسازی گفته بود که در سراسر کشور بیش از چهار میلیون جریب زمین غصب شده و از قسیم فهیم منحيث رئیس مافیای زمین نام برد.

عبدالرب رسول سیاف و قوماندانهایش بیشترین زمین دزدی را در کابل و اطراف آن راه انداخته اند. گفته می‌شود که سیاف وزیردستان و نزدیکانش چون قوماندان ممتاز، حاجی شیرعلم، آمر عبدالستار، اکی، قوماندان داکتر عبدالله و غیره هرکدام هزاران جریب زمین غصب شده در اختیار دارند.

از چندین سال بدینسو اعتراضات مردم «شش گذر» ولسوالی پغمان علیه سیاف بلند است که می گویند باند سیاف حدود ده هزار جریب زمین را که ملکیت آنان می باشد به قبضه اش درآورده است. تظاهرات مردم پغمان علیه سیاف تا حال چندین بار به خونریزی و کشته شدن مردم بیچاره منجر گردیده است. بخشی از این زمین های دعوایی در ساحه چانغر در کنار شاهراه کابل - کندهار موقعیت دارند. قابل یادآوریست که سیاف و حواریونش قبلا هزاران جریب زمین دشت چمتله را به زور تصاحب شده به قیمت هنگفت بالای مردم به فروش رسانیدند.

قضیه دیگر زمین دزدی در ولسوالی کلکان کابل هم اکنون جنجالهای شدیدی را دامن زده است که خطر درگیری های مسلحانه را به دنبال خواهد داشت. درین قضیه نیز سیاف و طرفدارانش دست دارد. حاجی داوود کلکانی عضو پارلمان که از طرفداران سیاف بوده در همدستی با قوماندان ممتاز (برادرزاده سیاف) حدود یکهزار جریب زمین ساحه آقاسرای و شیخوی این ولسوالی را تصاحب نموده اند. اینان کانتینری با اوباشان مسلح را در این ساحه جابجا نموده و به زور تفنگ این زمین را در چنگ شان نگهداشته اند. حتی اینها بین خود در اثر اختلافاتی درگیر شده اند.

داوود کلکانی و امان الله گذر در ولسوالی شکرده کابل نیز در راس مافیای زمین و به غصب زمین های مردم مظلوم پرداخته اند که تظاهرات وسیع ساکنان این ولسوالی را در بر داشت. فهیم و برادرانش، اسماعیل

خان، عطامحمد، خانواده کرزی و دیگران هم از جمله دزدان درجه اول زمین اند که از این درک میلیونها دالر به جیب زده اند.

در همین حال، در نقاط مرکزی شهر کابل نیز، صدها هزارها جریب زمین دولتی غصب شده است. دامنه‌ی کوه‌های شهدای صالحین در ناحیه‌ی اول شهرداری کابل و دامنه‌ی کوه‌های آسمایی، عقب ذخایر مواد نفتی کارته آریانا، دامنه کوه‌های قول آبچگان و ده‌افغانان در ناحیه‌ی دوم و زمین های عقب وزارت زراعت، دهمزنگ، عقب سیلو، جمال مینه و کوه آسمایی در مربوطات ناحیه‌ی سوم، چمن وزیرآباد و دامنه‌ی کلوله پشته در ناحیه‌ی چهارم. با این حال، زورمندان تنظیمی به مساحت هزارها متر مربع زمین را در ساحه های تپه‌ی بی‌بی مهرو، دامنه‌ی کوه مشرف، کوتل خیرخانه، زمین توسعه‌ی دستگاه برق حرارتی، پروژه های حصه‌های اول، دوم، سوم، چهارم، پنجم خیرخانه و پروژه‌ی ۲۱۲ فامیلی، خانه‌های خودسر ساخته اند. ۷۵۰ نمره زمین در منطقه‌ی پروژه‌ی خیرخانه مینه که از جمله‌ی پروژه‌های شهری می‌باشد، توسط افراد مختلف غصب شده است.

با روی کار آمدن حکومت کرزی گزارش ها حاکی از ان بوده است که با گذشت هر روز زمین های بیشتری دولتی مورد غصب قرار گرفته است. دست یافتن شماری از افراد تنظیمی و مقامات دولتی به سرمایه های بزرگ و کلان درین سالهای گذشته، وجود این افراد استفاده جو و فرصت طلب در نهاد های دولتی و ناکارایی و بی توجهی حکومت همه و همه موارد اند که باعث افزایش غصب زمین های دولتی در کشور شده اند. با این حال هنوز هم روزانه زمین های زیادی دولتی و شخصی مورد غصب قرار می گیرد و گفته می شود که رقم زمین های غصب شده در کشور به میلیونها هکتار زمین می رسد. تنه‌بیش از بیست چهار هزار جریب زمین در بغلان از سوی سلاح داران تنظیمی و مقامات دولتی غصب شده است. این زمین ها شامل علفچرها، للمی زارها، کشتزارهای آبی و ساحات سبز شهری می باشند.

شهرپلخمیری، ولسوالی بغلان مرکزی، دشت خواجه الوان، دشت کرکر و دشت کیله گی مناطقی اند که بیشترین زمین ها در این ساحات غصب شده است. اداره اراضی می گوید، بیش از چهار ملیون جریب زمین در مناطق مختلف کشور غصب شده است. که بخشی زیاد ازین زمین ها توسط زورمندان سلاحدار که از حمایت قوی مقام های حکومت برخوردار اند، غصب شده است. یک تعداد از سناتوران می گویند که نیاز است در برابر غاصبین زمین در کشور مبارزه جدی صورت گیرد. این سناتوران بدین باور اند که در حال حاضر ارگان های عدلی و قضایی با دادن اسناد برای غاصبین زمین با آنها همکاری می کنند. برای غاصبین زمین و ارگان های قضایی و عدلی اسناد تهیه می کند. در طول تاریخ به اندازی که در اداره کرزی زمین غصب شده است در دوره زمامداران قبلی غصب نه شده بود.

مسوولان در وزارت عدلیه نیز اعلام کرده بودند که شماری از افراد زورمند بر علاوه غضب زمین های دولتی بر نقشه های رسمی موجود در ادارات دسترسی پیدا کرده و با تغییر اسناد، زمین های غضب شده را بنام خود کرده اند. در افغانستان بر علاوه فساد اداری و کشت مواد مخدر بزرگ ترین مشکل دیگر غضب

زمین های دولتی از سوی مافیای زمین تا هنوز ادامه داشته و کدام راه موثر برای جلوگیری آن اقدام نگردیده است .

حاجی نبی و یا فهیم و برادر کرزی زمینهای دولتی را غصب کرده و شهرک آباد نموده است خود کرزی در بیانیه های خود میگوید- که بلند منزل را در داخل اعمار کنید و سرمایه تان را خارج از افغانستان نکشید. بنأ تا که اینان در اریکه قدرت هستند از هر نوع بازپرس معاف هستند و هیاهوی را که رسانه ها برپا کرده اند این صرف یک سرگرمی است .

هندیا دختر غازی امان الله خان ادعا می کند که اواز سوی یک گروه مافیایی غاصبین زمین در کشور تهدید به مرگ شده است. وی از سوی افراد مسلح رییس حزب مشارکت ملی تهدید به مرگ شد، که به گفتهء خودش برای بازدید زمین مادری اش به منطقهء کاریز میر شهر کابل رفته بود که زمین های مادری وی از سوی نجیب الله کابلی رییس حزب مشارکت ملی غصب شده است. وی می گوید، که هفتصد جریب زمین در گلباغ، تنگی سیدان و ریشخورو حدود دوهزار جریب زمین در منطقه کاریز میر شهر کابل دارند. پیش از این رییس مبارزه با فساد اداری، محمد اسماعیل وزیر انرژی و آب را متهم به غصب زمین عبدالمجید زابلی به ارزش ده ها میلیون دالر در ولایت هرات کرده بود.

www.esalat.org